CEL
HISTORIA
WNIOSKI
„PANA
W KRĘGU
TADEUSZA"
FORMUŁA
SPONSORZY
KONKURS
UCZESTNICY
LUDZIE
KORELACJA

Cele Konkursu zakładały popularyzację twórczości Adama Mickiewicza wśród młodzieży gimnazjalnej, zachęcenie do uważnej lektury „Pana Tadeusza”, rozwijanie zainteresowań humanistycznych.

Chcieliśmy również, aby uczestnictwo w turnieju kształtowało postawy szacunku do dziedzictwa kultury i dawało zainteresowanym uczniom możliwość wykazania się znajomością treści arcydzieła narodowej literatury w ramach konkursowej rywalizacji.

Konkurs „W kręgu PANA TADEUSZA” doczekał się 10-ciu edycji. W roku 2014 odbył się z woli organizatorów po raz ostatni. W jego bogatej historii należy podkreślić szczególnie następujące epizody:

Lata 2006, 2007, 2009 i 2010 to edycje, w których patronat nad konkursem objął Lubelski Kurator Oświaty.

V edycja w r. 2009 zapoczątkowała nagradzanie wszystkich uczestników konkursu listami gratulacyjnymi z autografami twórców filmowej adaptacji „Pana Tadeusza”.

Rok 2011 r. to początek współpracy w organizowaniu Konkursu z Pro Futuro Stowarzyszeniem na Rzecz Inicjatyw Lokalnych z Białopola. Dzięki niej możliwe było włączenie Konkursu w latach 2011 -2013 do szerszego projektu pod tytułem „W kręgu PANA TADEUSZA”.

Każdej edycji Konkursu towarzyszyły działania mające na celu poszerzenie wiedzy o autorze, epoce i samym utworze „Pan Tadeusz” oraz propagujące nasze przedsięwzięcie. Przygotowywaliśmy materiały promocyjne w postaci zakładki do książek, planu lekcji, podkładki pod mysz itp.. oraz biuletyny informacyjne na temat Konkursu i prowadziliśmy stronę internetową www.wkregupanatadeusza.cba.pl

Pomysł Konkursu zrodził się z fascynacji bogactwem wątków, motywów obrazów i detali Arcypoematu. Jego formuła to sposób, w jaki jeden pasjonat dzieli się przedmiotem swojej fascynacji z innymi, stwarzając im okazję do intelektualnego i emocjonalnego przeżycia „Pana Tadeusza” raz jeszcze, w specyficznych i niecodziennych konkursowych okolicznościach.

Konkurs miał formę pisemnego testu wyboru. Pytania zadawane uczestnikom obejmowały trzy kręgi tematyczne: bohaterów „Pana Tadeusza”, elementy tradycji szlacheckiej i obyczajowości polskiej szlachty, ważne wydarzenia, przedmioty, zjawiska i elementy przyrody jako składniki świata przedstawionego w Poemacie. Niektóre z pytań uzupełniały cytaty z lektury i ilustracje. Od 2009 r. nowością była możliwość korzystania z pomocy w postaci wydania „Pana Tadeusza”, które udostępnialiśmy każdemu z uczestników.

Zgodnie z regulaminem zwycięzcą Konkursu zostawał uczestnik z najwyższą liczbą punktów, a laureatem uczeń, który uzyskał co najmniej 80% maksymalnej liczby punktów. Zwycięzców oraz dwóch kolejnych uczniów z najlepszymi wynikami honorowaliśmy nagrodami rzeczowymi.

Adresatem Konkursu była młodzież z województwa lubelskiego, która posiada humanistyczne, literackie zainteresowania. W 10-ciu edycjach wzięło w nim udział prawie 220-tu gimnazjalistów z powiatów:

chełmskiego

(Białopole, Chełm, Dorohusk, Dubeczno, Dubienka, Liszno, Pawłów, Rejowiec, Rejowiec Fabryczny, Ruda Huta, Sawin, Sielec, Strachosław, Strupin Duży, Wojsławice, Żmudź, Żółtańce).

hrubieszowskiego

(Horodło, Hrubieszów, Jarosławiec, Moniatycze, Trzeszczany, Werbkowice),

krasnostawskiego

(Krupe, Orłów Drewniany, Siedliska Drugie),

włodawskiego

(Włodawa, Wyryki),

zamojskiego

(Grabowiec),

radzyńskiego

(Komarówka Podlaska),

parczewskiego

(Milanów),

r**yckiego**

(Nowodworze),

oraz z **Łęcznej** i **Świdnika.**

Choć pytania konkursowe nie były łatwe i wymagały szczegółowej znajomości treści lektury, często zawodnicy osiągali wysokie wyniki. Wśród zwycięzców i laureatów Konkursu znaleźli się gimnazjaliści z: Białopola, Dorohuska, Dubienki, Horodła, Hrubieszowa, Komarówki Podlaskiej, Krupego, Moniatycz, Milanowa, Nowodworu, Pawłowa, Rejowca, Rejowca Fabrycznego, Sawina, Siedlisk Dużych, Strupina Dużego, Włodawy, Wyryk, Żółtańców.

Jedna z uczennic z Gimnazjum im. Królowej Jadwigi z Horodła, Barbara Popczyk, została laureatką konkursu dwukrotnie i jednocześnie uzyskała najlepszy wynik punktowy w historii Konkursu w granicach 96 – 98% poprawnych odpowiedzi.

KONKURS W KRĘGU „PANA TADEUSZA”

UCZESTNICY

STRONA GŁÓWNA

Chęć przypomnienia szerokiej panoramy świata szlacheckiego z „Pana Tadeusza”, dziewiczej litewskiej przyrody, barwnych portretów polskich Sarmatów, czasów, w których rozgrywa się akcja, w naturalny sposób wprowadziła do naszego Konkursu i związanych z nim działań korelację międzyprzedmiotową.

W 2005 r. uczestnikom przedstawiono w formie prezentacji „Tam się człowiek napije, nadysze polszczyzny” litewskie i wielkopolskie dworki i dwory związane z Adamem Mickiewiczem. Przypomnienie niektórych faktów z biografii poety dało okazję do zapoznania się z treściami z zakresu historii architektury dotyczącymi stylów polskich dworków.

W 2006r. Konkursowi towarzyszyła wystawa ilustracji do „Pana Tadeusza” oraz prezentacja przedstawiająca zwyczaje szlacheckie przywołane na kartach narodowej epopei, która łączyła i poszerzała treści nauczania języka polskiego, historii, przyrody i muzyki.

Uczestnicy III edycji Konkursu w r. 2007 zapoznali się z ilustratorami Arcypoematu i różnymi technikami plastycznymi, natomiast w 2008 r. mieli możliwość poszerzenia wiedzy historycznej i technicznej na temat białej broni i soplicowskiego oręża.

Okoliczności sprzyjające korelacji międzyprzedmiotowej zaistniały również na zajęciach dla gimnazjalistów z ZS w Białopolu związanych tematycznie z narodową epopeją. Odbyły się warsztaty fotograficzne, łączące treści nauczania informatyki, przyrody i sztuki, w efekcie których powstała widokówka z okolic Białopola, plener malarski, warsztaty kulinarne, na których uczniowie opracowali menu Wojskiego, przygotowali potrawy wg starych litewskich receptur i poczęstowali nimi uczestników Konkursu głównego oraz warsztaty przyrodniczo – plastyczne. Podczas tych ostatnich zajęć praca z tekstem utworu Mickiewicza uzupełniona wiadomościami z biologii zaowocowała broszurką „Jak w arce Noego czyli soplicowski zwierzyniec".

Inną formą łączenia treści z różnych przedmiotów i różnych umiejętności były konkursy dla uczniów z Białopola: czytania ze zrozumieniem „Historia dwu zuchów znad Wilejki", na opowiadanie inspirowane motywami myśliwskimi „O czym szumią soplicowskie knieje", na hasło zachęcające do czytania narodowej epopei, matematyczny „Soplicowskie rachunki", przyrodniczy „Gdzie bursztynowy świerzop, gryka jak śnieg biała", plastyczny „Wśród pagórków leśnych i łąk zielonych" oraz na ilustrację do Arcypoematu.

Organizacja Konkursu dała także możliwość przybliżenia uczestnikom treści dotyczących kultury żywego słowa, sztuki recytacji. Dzięki uprzejmości Alicji Jachiewicz i Stefana Szmidta mogliśmy nagrać i zaprezentować podczas jednej z edycji fragmenty „Pana Tadeusza" czytane przez tę aktorską parę.

Wprowadzenie korelacji międzyprzedmiotowej do działań związanych z projektem W kręgu „Pana Tadeusza” wynikało również z potrzeby poszukiwania skutecznych narzędzi edukacyjnych, które nie tylko zaabsorbują uwagę uczniów w związku z problematyką narodowej epopei, ale też staną się efektywnym instrumentem nauczania i poszerzą horyzonty organizatorów konkursu. Dlatego zainteresowaliśmy się interdyscyplinarną metodą webquestu. Łącząc treści języka polskiego, informatyki i plastyki uczniowie w oparciu o instrukcję umieszczoną na stronie internetowej przeprowadzili badania problemu przynależności gatunkowej „Pana Tadeusza” i rozważali słuszność określeń „historia szlachecka” i „baśń”, jakimi naszą epopeję określił Julian Przyboś. Ich efekty opisano w jednym z biuletynów konkursowych.

Połączenie treści wielu przedmiotów w różnych działaniach związanych z projektem dało uczestnikom szansę na tworzenie całościowego obrazu procesów, zjawisk i kompleksowe postrzeganie świata przedstawionego w „Panu Tadeuszu”, rozwinęło myślenie naukowe i było ważnym czynnikiem mającym wpływ na podniesienie jakości kształcenia.

Dworki litewskie

Zaosie

Nowogródek

Tuhanowicze

Dwory Wielkopolski

Choryń

Kopaszewo

Śmiełów

Objezierze

KONKURS W KRĘGU „PANA TADEUSZA”

KORELACJA

STRONA GŁÓWNA

Dwór w Objezierzu

W pięknym zakątku Wielkopolski, niedaleko Obornik, zlokalizowany jest urokliwy klasycystyczny zespół pałacowo - parkowy z XVIII wieku, Objezierze. Budynek pałacowy to dwupiętrowa bryła z portykiem kolumn jońskich. Został wybudo - wany dla rodziny Węgorzewskich, tj. przez Wojciecha Węgorzew - skiego dla żony Anieli z Kwileckich w latach 1786-1788. Obiekt ten to nieco zmieniony projekt pałacu w Siernikach. Jego adaptacji podjął się Antroni Hohne z Poznania. Ostatnią rodziną rezydującą w Pałacu byli Turnowie herbu „Trzy kotwice".

UCZTY

Polska szlachta jadała na ogół „ciężko, korzennie i pieprzno". W jedzeniu i piciu panowała przesada, a jedynie muzyka towarzysząca dodawała wdzięku. Stoły zastawiano w podkowę, nakrywano białym obrusem. Mnożyły się puchary srebrne, szkła weneckie i czeskie, choć na ogół jedzono na cynie. Srebrną zastawę chowano dla osób najznaczniejszych, które ku środkowi stołu sadzano. Na „szarym końcu" zaś były miejsca dla mniej ważnych gości. Do nakrycia prócz talerza należała łyżka, nieraz bardzo ozdobna i opatrzona sentencją; tę każdy gość nosił przy sobie. Bardziej światowy szlachcic nosił ją wraz z nożem i widelcem w ozdobnym futerale. Obiad jadano wcześnie, ciągnął się często do wieczora. Podawano trzy dania zasadnicze. Każde z nich składało się z kilkunastu potraw, a liczba półmisków sięgała kilkudziesięciu. Każdy szlachecki dom szczycił się serwisem.

Uczty

„Tu Wojski skończył opis i ręką znak daje,
I wnet zaczęli wchodzić parami lokaje
Roznoszący potrawy...”

„Pan Tadeusz”, Księga XII

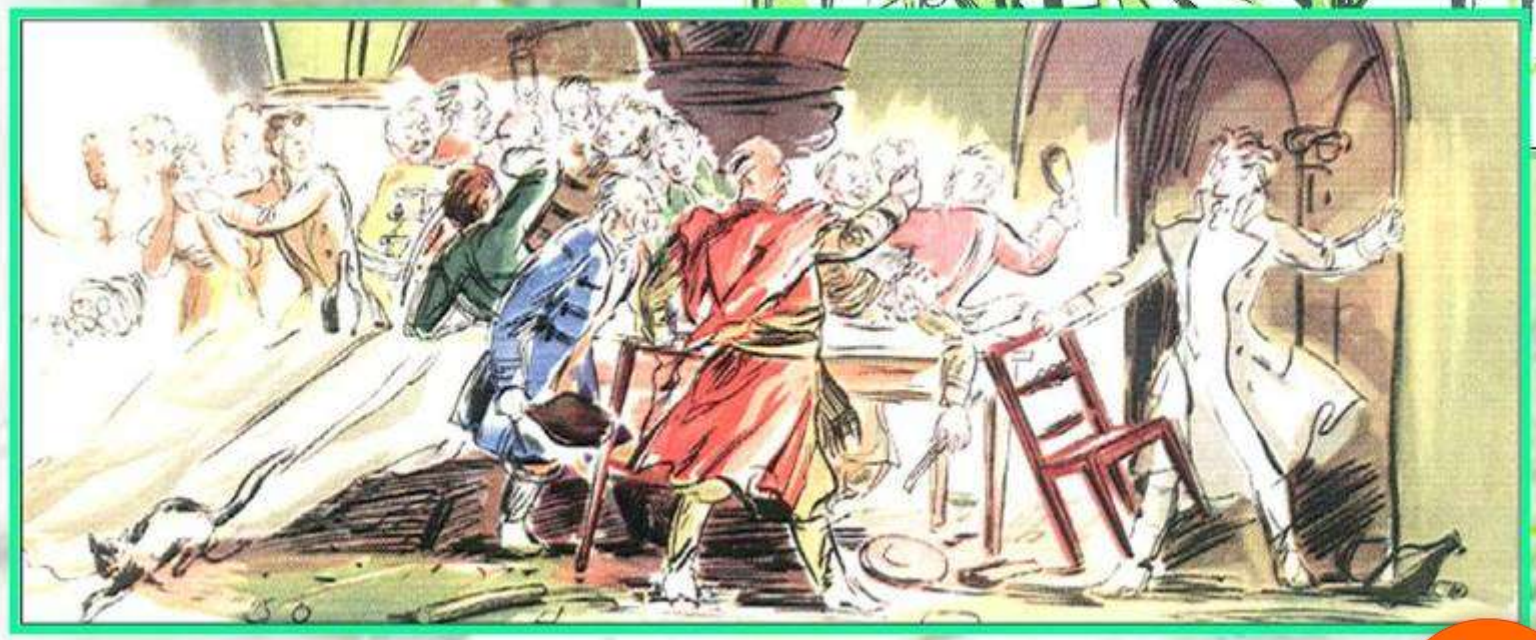

Zwyczaj parzenia kawy

Takiej kawy jak w Polszcze nie ma w żadnym kraju:
W Polszcze, w domu porządnym, z dawnego zwyczaju,
Jest do robienia kawy osobna niewiasta,
Nazywa się kawiarka; ta sprowadza z miasta
Lub z wicin bierze ziarna w najlepszym gatunku,
I zna tajne sposoby gotowania trunku,
Który ma czarność węgla, przejrzystość bursztynu,
Zapach moki i gęstość miodowego płynu.
Wiadoma, czym dla kawy jest dobra śmietana;"

„Pan Tadeusz", Księga II

KONKURS W KRĘGU „PANA TADEUSZA"

KORELACJA

STRONA GŁÓWNA

Uczty

„Serwis ten był nalany ode dna po brzegi
Piankami i cukrami białymi jak śniegi,
Udawał przewybornie krajobraz zimowy;
W środku czerniał ogromny bór konfiturowy,
Stronami domy, niby wioski i zaścianki,
Okryte zamiast śronu cukrowymi pianki;
Na krawędziach naczynia, stoją dla ozdoby
Niewielkie z porcelany wydęte osoby
W polskich strojach; jakoby aktory na scenie,
Zdawały się przedstawiać jakoweś zdarzenie;
Gest ich sztucznie wydany, farby osobliwe,
Tylko głosu im braknie, zeszłą gdyby żywe.

Cóż przedstawiają? goście pytali ciekawi,
Za czym Wojski podnosi laskę i tak prawi
(Tymczasem podawano wódkę przed jedzeniem):
"Za mych Wielce Mościwych Panów pozwoleniem
Te persony, których tu widzicie bez liku,
Przedstawiają polskiego historią sejmiku,
Narady, wotowanie, tryumfy i waśnie;"
„Pan Tadeusz", Ksiega XII

KONKURS W KRĘGU „PANA TADEUSZA"

KORELACJA
STRONA GŁÓWNA

POLOWANIE

Myślistwo było pasją, zamiłowaniem, zabawą i potrzebą świata szlacheckiego. Polowanie uważano za zabawę rycerską, dostępną jedynie szlachetnie urodzonym. Zwierzyny było pod dostatkiem. Dawna Polska szumiała lasami. Było więcej wód i moczarów, na których roiło się od ptactwa wodnego. Rzadkie dziś drapieżniki były kiedyś bardzo liczne i w niektórych okolicach stawały się niebezpieczeństwem. Niedźwiedzie gospodarowały na polach, dziki pustoszyły zasiewy, a wilki napadały gromadami na podróżnych. Nie każdy zwierz był godny szlacheckiego polowania. Za polowanie godziwe uważano takie, którym była walka, w którym była potrzebna nie tylko techniczna przewaga, ale i osobista dzielność czy zręczność. Towarzyszami szlacheckich polowań były psy. Do polowań najczęściej używano polskich psów myśliwskich: ogarów i chartów. Korzystano z broni palnej, ale w użyciu była także biała broń.

Polowanie

„Cicho; - próżno myśliwi natężają ucha;
Próżno, jak najciekawszej mowy, każdy słucha
Milczenia, długo w miejscu nieruchomy czeka;
Tylko muzyka puszczy gra do nich z daleka.
Psy nurtują po puszczy jak pod morzem nurki.
A strzelcy obróciwszy do lasu dwururki
Patrzą Wojskiego...”

„ Pan Tadeusz”, Księga I

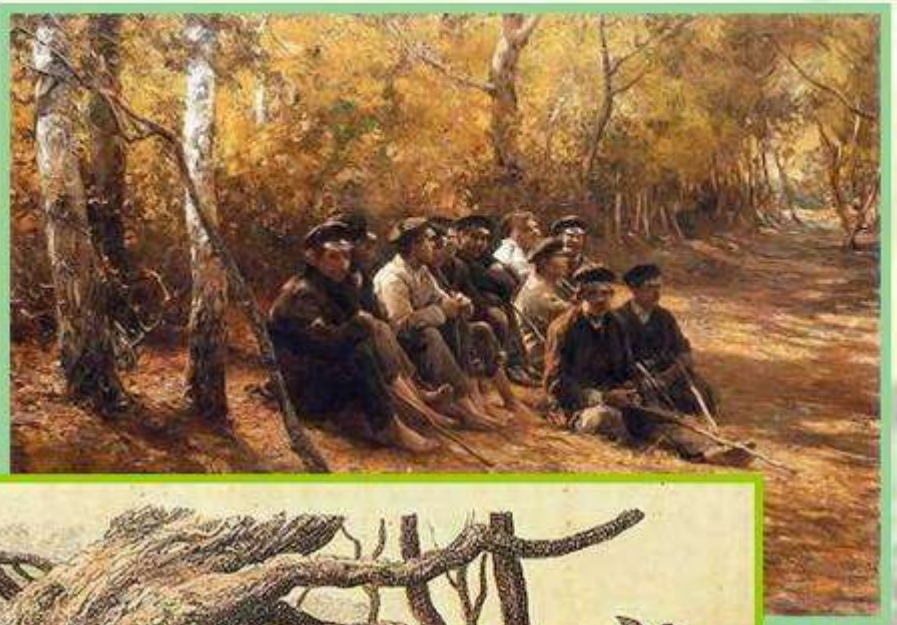

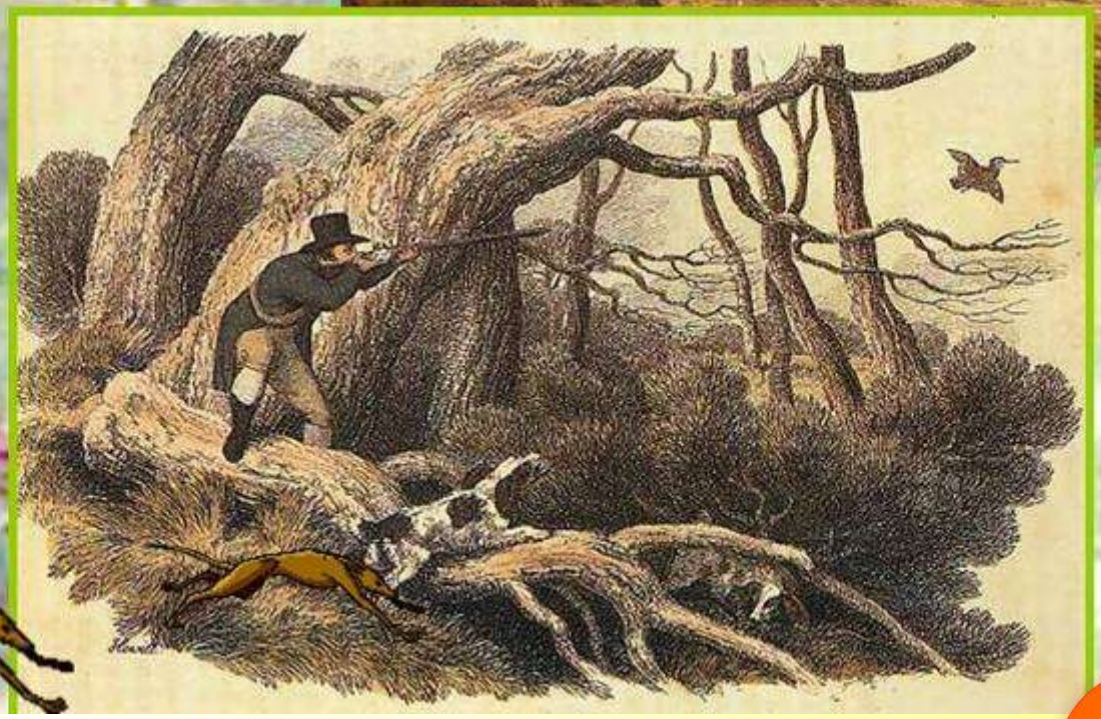

KONKURS W KRĘGU „PANA TADEUSZA”

KORELACJA
STRONA GŁÓWNA

Róg myśliwski

„ I zagrał: róg jak wicher, wirowatym dechem
Niesie w puszczę muzykę i podwaja echem.
Umilkli strzelcy, stali szczwacze zadziwieni
Mocą, czystością, dziwną harmoniją pieni.”

„Pan Tadeusz”, Księga IV

Róg myśliwski Zygmunta III Wazy wykonany z rogu z ostatniego żyjącego w Polsce tura.

KONKURS W KRĘGU „PANA TADEUSZA”

KORELACJA
STRONA GŁÓWNA

MICHAŁ ELWIRO ANDRIOLLI

Urodził się w Wilnie, zmarł w Nałeczowie. Ojciec jego, Franciszek, przybył do Polski wraz z armią napoleońską, ożenił się i osiadł na stałe Wilnie.
Elwiro Andriolli walczył w powstaniu styczniowym. W 1881 r. otrzymał zamówienie na wykonanie ilustracji do "Pana Tadeusza". Wykonał ich 60. Epopeja z jego ilustracjami została wydana w 1881 roku we Lwowie. Większość drzeworytów wykonał dla Andriolliego Andrzej Zajkowski.

1836 - 1893

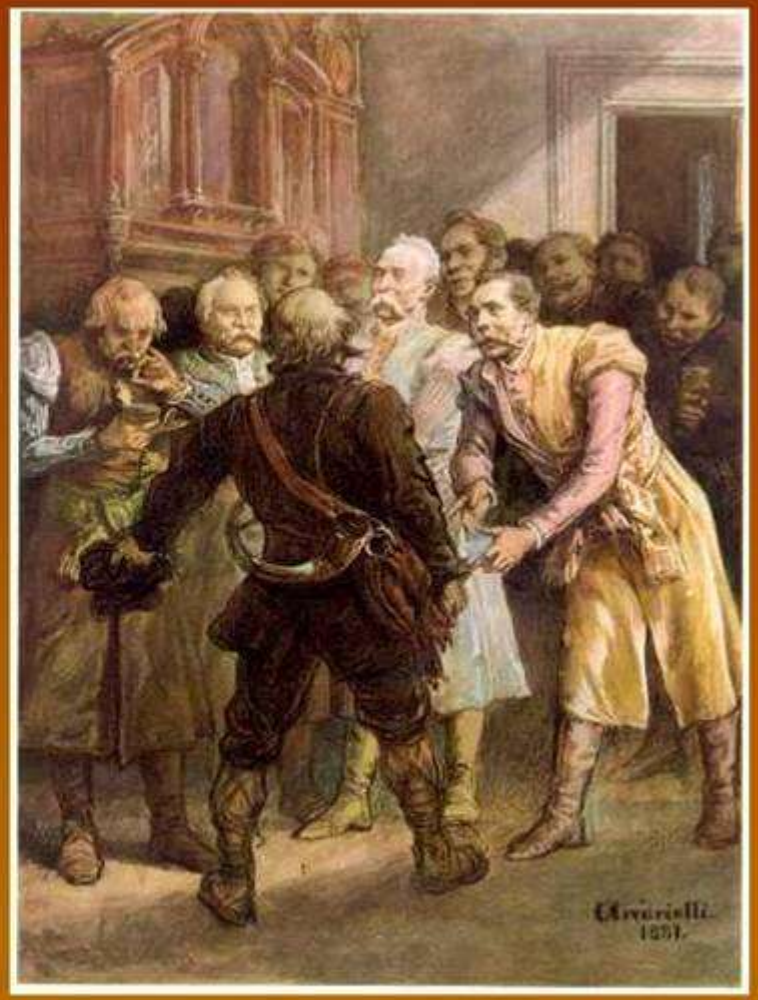

KONKURS W KRĘGU „PANA TADEUSZA”

KORELACJA

STRONA GŁÓWNA

JAN MARCIN SZANCER

Był najmłodszym dzieckiem w rodzinie. Ojciec jego był wybitnym matematykiem. Jeden z braci studiował fizykę. Mimo sprzeciwów rodziny został studentem Akademii Sztuk Pięknych. Pierwsze lata dorosłego życia spędził w Krakowie, pracując w jednej z gazet. Później przeniósł się do Warszawy i tu zamieszkał na stałe.

W stolicy publikował swe rysunki i opowiadania oraz bajki. Projektował kostiumy do filmu i dla teatru. Głównie poświęcił się jednak ilustrowaniu książek. Charakterystyczne, typowe dla niego ilustracje bawią nasze oczy do dziś.

1902 - 1973

KONKURS W KRĘGU „PANA TADEUSZA”

KORELACJA

STRONA GŁÓWNA

ANTONI UNIECHOWSKI

Malarz, rysownik, ilustrator, scenograf i grafik. Studia artystyczne odbył w latach 1924-29 w warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych. Ilustrował klasykę polskiej i obcej literatury. Między innymi wykonał ilustracje do „Pana Tadeusza". Zajmował się także scenografią teatralną, telewizyjną i filmową, projektował plakaty.

1903 - 1976

KONKURS W KRĘGU „PANA TADEUSZA”

KORELACJA

STRONA GŁÓWNA

JANUSZ STANNY

Grafik. Od 1989r. Profesor Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Zajmuje się głównie ilustracją książkową, zwłaszcza dla dzieci, czasami do książek własnego autorstwa. Zajmuje się także rysunkiem artystycznym. Za swoją spóściznę ilustratorską otrzymał Grand Prix na Międzynarodowych Targach Książki w Bolonii, a w 1976r. Nagrodę Premio Europeo w Padwie.

ur. 1932

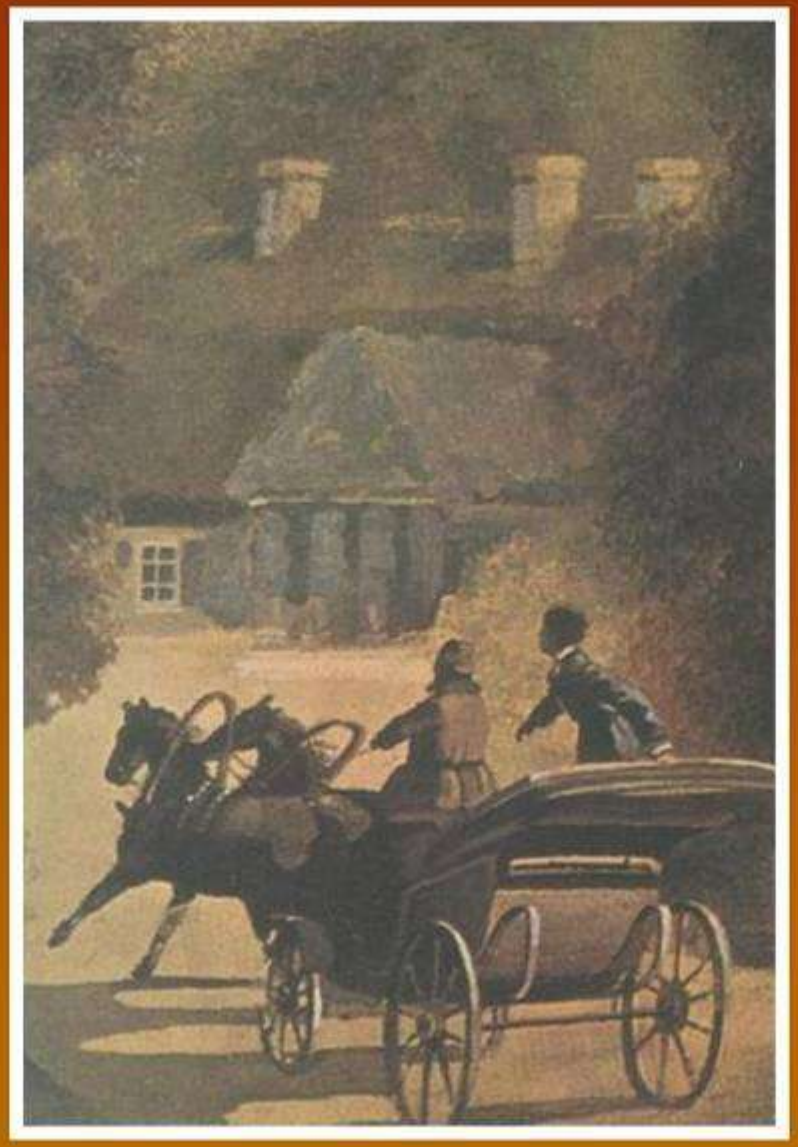

KONKURS W KRĘGU „PANA TADEUSZA”

KORELACJA

STRONA GŁÓWNA

BUDOWA BIAŁEJ BRONI SIECZNEJ

jelec (mógł być otwarty, pojedynczy, z „wąsami", z jednym kabłąkiem lub kilkoma)

Szabla

„Skołubowie zaś, widząc, jak waleczny Brzytwa,
Choć ranny, leci z szablą wzniesioną do góry,
Krzyknęli: „Górą Maćki, niech żyją Mazury!”

Szabla

Nazwa europejskiej białej broni siecznej, nieodstępnej towarzyszki szlachcica. Przybyła do Polski ze wschodu i południa wraz z jej nazwą. Była bronią codzienną albo ozdobną, do stroju i stąd jej odmiany. Zwano ją też „krzywym pałaszem". Szabla polska była długa, nieco zakrzywiona. Przepasywał ją szlachcic na żupanie. Bywała dziedziczona z ojca na syna, jako najdroższy klejnot. Szable oprawiano w pochwy wężowe, czyli tzw. jaszczurowe lub skórzane.

Najsłynniejsze polskie szable to: Staszówki (wytwarzane w Staszowie), Augustówki, Batorówki, Zygmuntówki (od portretów Batorego, Zygmunta III lub Augustów Sasów), lwowskie i wyszyńskie.

KONKURS W KRĘGU „PANA TADEUSZA”

KORELACJA
STRONA GŁÓWNA

Karabela

Pochodzi z Turcji. Krzywa, wąska, cienka i lekka szabla, bez kabłąka przy rękojeści, ukształtowanej na wzór głowy orła, jakiej Polacy używali do uroczystego stroju od czasów Zygmunta I. Wprowadzona do Polski jako broń pod koniec XV w. Doskonale sprawdzająca się w walce pieszej, stąd noszona często przy stroju codziennym, zwykle bogato zdobiona. Rękojeść karabeli bywała z kamienia: jaspisu, agatu, ametystu i spajana była złotymi lub szmelcowanymi gwoździkami.

Posługiwanie się karabelą wymagało dużych umiejętności szermierczych. Otwarta rękojeść karabeli umożliwiała wykonanie słynnego młyńca.

Szlachcic zawsze występował „przy karabeli" w dni ślubów, pogrzebów, na pokojach królewskich, przy pierwszych odwiedzinach i przy okazji innych uroczystości. Z szacunku dla gospodarza, nie odpasywał jej, póki o to przez niego nie był poproszony.

KONKURS W KRĘGU „PANA TADEUSZA”

KORELACJA

STRONA GŁÓWNA

Szerpentynka

„ Na polowaniu tak się wydarzyło,
Że stali blisko siebie oba imiennicy
I do jednej strzelali razem niedźwiedzicy.
Prawda, że po ich strzale upadła bez duchu,
Ale już pierwej niosła z dziesiątek kul w brzuchu:
Strzelby z jednym kalibrem miało wiele osób,
Kto zabił niedźwiedzicę? Dojdźże! Jaki sposób?
Tu już krzyknęli: „Dosyć, trzeba raz rzecz skończyć,
Bóg czy diabeł złączył, trzeba się rozłączyć:
Dwóch nas, jak dwóch słońc, pono zanadto na świecie!”
A więc do szerpentynek i stają na mecie”

Szerpentynka

Najbardziej krzywy rodzaj polskiej szabli, nazwanej od wyrazu łacińskiego serpens (wąż, żmija), używany do zwykłego stroju polskiego w XVI, XVII, XVIII wieku. Służyła zwykle do pojedynków.

KONKURS W KRĘGU „PANA TADEUSZA”

KORELACJA

STRONA GŁÓWNA

KONKURS W KRĘGU „PANA TADEUSZA”

KONKURS W KRĘGU „PANA TADEUSZA”

KORELACJA

STRONA GŁÓWNA

KONKURS W KRĘGU „PANA TADEUSZA”

KORELACJA

STRONA GŁÓWNA

KONKURS W KRĘGU „PANA TADEUSZA”

KORELACJA

STRONA GŁÓWNA

KONKURS W KRĘGU „PANA TADEUSZA”

KORELACJA

STRONA GŁÓWNA

KONKURS W KRĘGU „PANA TADEUSZA”

W ciągu 10 lat organizowania Konkursu mieliśmy szczęście spotkać szereg osób, dzięki którym to, co robiliśmy, było bardziej atrakcyjne dla uczestników, a nam przysparzało dodatkowej satysfakcji. W 2009 roku dzięki wsparciu Henryka Wujca udało się nam zorganizować przy okazji piątej edycji Konkursu szczególne spotkanie. Jego gośćmi byli aktorzy Alicja Jachiewicz i Stefan Szmidt. Artyści opowiadali o swoich kreacjach aktorskich, a Stefan Szmidt szczególnie o pracy na planie filmowym „Pana Tadeusza", w którym grał rolę Bartka Prusaka, a ponadto był konsultantem w dziedzinie prawa łowieckiego.

Dzięki naszym staraniom od 2009 r. każdy z uczestników, bez względu na uzyskany wynik, otrzymywał list gratulacyjny podpisany przez jednego z twórców filmowej adaptacji Arcypoemetu - Andrzeja Wajdy. Od 2009 r. listy podpisali Andrzej Wajda, Michał Żebrowski, Daniel Olbrychski, Marek Kondrat, Grażyna Szapołowska oraz Bogusław Linda.

Osobą, dzięki której Konkurs zyskał nowy wymiar i większy rozmach była również p. Katarzyna Kowalska, w latach 2011-2013 Dyrektor Oddziału Banku Zachodniego WBK w Chełmie, która z dużą życzliwością i zrozumieniem odnosiła się do naszych planów i działań.

KONKURS W KRĘGU „PANA TADEUSZA”

KONKURS W KRĘGU „PANA TADEUSZA”

KONKURS W KRĘGU „PANA TADEUSZA”

LUDZIE

STRONA GŁÓWNA

KONKURS W KRĘGU „PANA TADEUSZA”

LUDZIE

STRONA GŁÓWNA

KONKURS W KRĘGU „PANA TADEUSZA”

LUDZIE

STRONA GŁÓWNA

KONKURS W KRĘGU „PANA TADEUSZA”

KONKURS W KRĘGU „PANA TADEUSZA”

LUDZIE

STRONA GŁÓWNA

KONKURS W KRĘGU „PANA TADEUSZA”

LUDZIE

STRONA GŁÓWNA

KONKURS W KRĘGU „PANA TADEUSZA”

Konkurs dzięki staraniom organizatorów miał hojnych sponsorów. Od pierwszej edycji nagrody rzeczowe dla zwycięzców fundowała Dyrektor Zespołu Szkół w Białopolu.

Wydawnictwo ZNAK, począwszy od 2010r, przekazywało wartościowe książki na nagrody dla wszystkich jego uczestników. Wcześniejsze edycje Konkursu sponsorowały Gdańskie Wydawnictwo Oświatowe, Wydawnictwo Gaudium oraz Wydawnictwo Muza.

Biorąc udział w konkursach grantowych ogłaszanych przez Fundację Banku Zachodniego WBK uzyskiwaliśmy za pośrednictwem Stowarzyszenia Pro Futuro z Białopola trzykrotnie (w latach 2011 – 2013) dotacje pozwalające na poszerzenie i uatrakcyjnienie naszego przedsięwzięcia.

PRO FUTURO
STOWARZYSZENIE NA RZECZ INICJATYW LOKALNYCH

Fundacja Banku Zachodniego WBK
Bank Zachodni WBK

znak

Podsumowując 10 lat trwania Konkursu, możemy stwierdzić, że było to przedsięwzięcie udane i dla organizatorów satysfakcjonujące. Główny cel – stworzenie okazji zainteresowanym tematyką „Pana Tadeusza” do sprawdzenia wiedzy z zakresu znajomości lektury został zrealizowany. Biorąc udział w konkursie, sprawdzali się prawdziwi mistrzowie, jak i ci z uczestników, którzy mogli swoją wiedzę z umiejętnościami prawdziwych znawców treści Poematu porównać.

Atmosfera towarzysząca kolejnym edycjom Konkursu zawsze miała na celu wzbogacenie wrażeń pasjonatów Lektury, a nagrody, które otrzymywali wszyscy uczestnicy, pomagały nasze przedsięwzięcie lepiej zapamiętać.

Formuła Konkursu się nie wyczerpała. Jego organizatorzy w czasie trwania kolejnych edycji snuli ambitny plan zaprezentowania go w szerszej skali i do tego celu zamierzają dążyć. Poza tym pozostało do przypomnienia mnóstwo motywów, których mimo 10-letniej historii nie udało nam się zaprezentować młodym czytelnikom.

Zachęcamy również innych Nauczycieli do twórczych poszukiwań przy pracy z tekstem „Pana Tadeusza”. O jego inspirującej sile niech świadczy choćby utwór Stanisława Soyki i Grzegorza Turnaua „Soplicowo”

ORGANIZATORZY KONKURSU:

IRENA STARYKIEWICZ

TADEUSZ STARYKIEWICZ